

VI. Współdziałanie, kooperacja i koordynacja działalności państwowych jednostek projektowania.

§ 20. Wszyscy uczestnicy procesu inwestycyjnego obwiązani są współdziałać przy wykonywaniu opracowań projektowych dla przedsięwzięć (zadań) inwestycyjnych; w szczególności ściśle ze sobą powinny współdziałać jednostki wykonujące projekty i opracowania technologiczne, jednostki wykonujące projekty i opracowania budowlane, biura konstrukcyjne, a w miarę potrzeby również jednostki zaplecza naukowo-technicznego.

§ 21. Współdziałające ze sobą państwowe jednostki projektowania powinny zawierać wieloletnie porozumienia o stałej kooperacji. W szczególności porozumienia takie powinny zawierać branżowe biura projektów z biurami projektów budownictwa przemysłowego, jak też biura projektów robót specjalistycznych z innymi biurami projektów budownictwa.

§ 22. Państwowe jednostki projektowania podporządkowane organizacyjnie różnym jednostkom nadrzędnym powinny być objęte stałą współpracą i koordynacją działalności na zasadzie porozumień gospodarczych zawieranych w trybie przepisów o współpracy i koordynacji gospodarczej.

VII. Rejonizacja i specjalizacja państwowych jednostek projektowania.

§ 23. 1. Branżowe biura projektów (§ 12 pkt 1) oraz ich oddziały powinny być rozmieszczone w rejonach, w których działają odpowiednie placówki naukowe i naukowo-badawcze, wyższe uczelnie i instytuty oraz zakłady przemysłu związanego z daną branżą (gałęzią).

2. Specjalistyczne biura projektów wykonujące projekty i opracowania technologiczne (§ 12 pkt 2) powinny działać w ramach organizacji wyspecjalizowanych producentów maszyn i urządzeń albo wykonawców specjalistycznych robót jako ich zaplecze projektowe i być rozmieszczone stosownie do potrzeb tych producentów lub wykonawców.

§ 24. 1. Biura projektów budownictwa przemysłowego, ogólnego, rolniczego i inżynierskiego (§ 13 pkt 1—4) powinny być rozmieszczone stosownie do potrzeb poszczególnych województw.

2. Biura projektów robót specjalistycznych (§ 13 pkt 5) powinny działać w ramach wyspecjalizowanych wykonawców robót lub jednostek grupujących tych wykonawców, jako ich zaplecze projektowe.

§ 25. 1. Biura projektów budownictwa przemysłowego i biura projektów budownictwa ogólnego powinny specjalizować się w opracowywaniu projektów dla poszczególnych rodzajów obiektów budowlanych.

2. Specjalizacją powinny być objęte w szczególności biura projektów budownictwa przemysłowego, kooperujące stale z odpowiednimi branżowymi biurami projektów (§ 12 pkt 1).

§ 26. Przepisy § 23—25 nie mają zastosowania w razie wykonywania prac projektowych w wyniku konkursów.

VIII. Kierunki działania w zakresie doskonalenia procesu projektowania.

§ 27. Doskonalenie procesu projektowania powinno być objęte zadaniami planu postępu technicznego biura projektów.

§ 28. Plany postępu technicznego biur projektów powinny obejmować:

- 1) opracowywanie i wdrażanie nowoczesnych metod i technik projektowania, uwzględniających mechanizację prac obliczeniowych i robót pomocniczych, nowoczesne systemy gromadzenia, selekcji i przetwarzania informacji naukowych, technicznych i ekonomicznych, projektowanie modelowe oraz szerokie stosowanie opracowań typowych,
  - 2) doskonalenie kadry projektantów przez:
    - a) stałe doszkalanie projektantów,
    - b) okresową weryfikację kadry projektantów biur wykonujących projekty i opracowania technologiczne, a obsługujących branże, w których postęp techniczny jest szczególnie szybki,
    - c) zwiększenie zatrudnienia samodzielnych pracowników naukowo-badawczych,
    - d) współpracę z jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą, jak też bezpośrednie kontakty projektantów z ośrodkami zagranicznymi w celu poznania nowoczesnych technologii maszyn i urządzeń oraz nowoczesnych metod i organizacji projektowania,
  - 3) zapewnienie zaplecza techniczno-badawczego przez:
    - a) powoływanie pracowni laboratoryjno-doświadczalnych albo prototypowych lub umożliwienie korzystania z zaplecza naukowo-technicznego zjednoczeń i resortów,
    - b) wyposażenie w nowoczesny sprzęt organizacyjno-techniczny,
    - c) tworzenie lub umożliwienie stałego korzystania z usług ośrodków obliczeniowych, wyposażonych w nowoczesną aparaturę elektroniczną,
  - 4) opracowywanie projektów norm, normatywów, wytycznych technicznych projektowania itp.
- § 29. 1. Dla zapewnienia właściwego poziomu rozwiązań projektowych oraz rozwijania postępu technicznego, ekonomicznego i organizacyjnego, w szczególności dla umożliwienia analitycznego i badawczego sprawdzania nowoczesnych rozwiązań, biura projektów dysponujące odpowiednimi warunkami organizacyjnymi i kadrowymi mogą tworzyć zakłady badań i doświadczeń.

2. Zgodę na utworzenie w biurze projektów zakładu badań i doświadczeń wyraża jednostka nadrzędna biura.

240

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 lipca 1969 r.

w sprawie oprocentowania środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie § 6 uchwały nr 279 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 319) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu użyto określenia:

- 1) „uchwała” — oznacza ono uchwałę nr 279 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie opro-

centowania środków trwałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 319);

- 2) „przedsiębiorstwa” — oznacza ono czynne państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe objęte planowaniem centralnym oraz wchodzące w skład tych przedsiębiorstw zakłady przemysłowe, działające na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, obowiązane do oprocentowania środków trwałych;
- 3) „wartość środków trwałych” — oznacza ono wartość określonych w § 2 uchwały środków trwałych, stanowiących podstawę oprocentowania;
- 4) „zadanie” — oznacza ono polegające na budownictwie inwestycyjnym zadanie inwestycyjne objęte inwestycjami branżowymi (inwestycjami centralnymi i zjednoczeń);
- 5) „termin dyrektywny” — oznacza ono ustalony, przy włączaniu do planu, termin całkowitego zakończenia i oddania zadania do eksploatacji;
- 6) „organ finansowy” — oznacza ono właściwy miejscowo dla przedsiębiorstwa wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej, rady narodowej miasta stanowiącego powiat miejski lub dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, z wyjątkiem przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 2 i 3, obliczają oprocentowanie od wartości środków trwałych według stawki zasadniczej, ustalonej w wysokości 5% w stosunku rocznym.

2. Przedsiębiorstwa, dla których stawkę oprocentowania wykazano w załączniku nr 1 do zarządzenia, obliczają oprocentowanie od wartości środków trwałych według odpowiedniej stawki procentowej podanej w tym załączniku.

3. Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku nr 2 do zarządzenia zwalnia się od obowiązku obliczania i odprowadzania oprocentowania środków trwałych.

§ 3. 1. Kwotę oprocentowania za poszczególne miesiące roku stanowi — zaokrąglona w dół do pełnych złotych — $\frac{1}{12}$ część kwoty wynikającej z zastosowania właściwej dla danego przedsiębiorstwa stawki procentowej od wartości środków trwałych określonej w ust. 2 i 3 na pierwszy dzień danego miesiąca.

2. Wartość środków trwałych na dzień 1 stycznia danego roku ustala się dodając do wartości środków trwałych według wynikającego z ksiąg stanu na dzień 1 stycznia wartość kosztorysową zadań, których termin dyrektywny przypadał przed dniem 1 stycznia danego roku, lecz które nie zostały w roku poprzednim zakończone całkowicie i oddane do eksploatacji. Od sumy tej odejmuje się figurującą w księgach wartość środków trwałych, które uzyskano przed dniem 1 stycznia z zadań częściowo zakończonych oraz z tych zadań zakończonych całkowicie i oddanych do eksploatacji, dla których termin dyrektywny przypada dopiero w danym roku.

3. Wartość środków trwałych na pierwszy dzień następnego miesiący ustala się dodając do wartości środków trwałych, o której mowa w ust. 2, wartość zadań, których termin dyrektywny przypadał w poprzedzających miesiącach danego roku — bez względu na rzeczywistą datę ich zakończenia — a odejmując wartość obiektów majątku trwałego sprzedanych lub przekazanych w poprzedzających miesiącach danego roku innym jednostkom organizacyjnym. Wartość zadania przyjmuje się w wysokości rzeczywistej wartości początkowej środków trwałych objętych tym zadaniem. O ile jednak zadanie nie zostało w terminie dyrektywnym całkowicie zakończone i oddane do eksploatacji, wówczas, do czasu zakończenia zadania, przyjmuje się jego wartość kosztorysową, aktualną na dzień upływu terminu dyrektywnego. Wartość obiektów sprzedanych lub przekazanych oblicza się, pomniejszając wartość początkową tych obiektów o ich umorzenie w dniu sprzedaży lub przekazania. Nie

uwzględnia się wartości tych sprzedanych lub przekazanych obiektów, których umorzenie przewyższa wartość początkową. Wartość zadania dodaje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym upływał termin dyrektywny, a wartość obiektów sprzedanych lub przekazanych odejmuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym dany obiekt sprzedano lub przekazano.

§ 4. 1. Za osiągnięcie projektowej zdolności produkcyjnej przez oddane do eksploatacji zadanie w czasie nie dłuższym, niż to przewiduje określony dla danego rodzaju produkcji normatyw czasowy, przysługuje przedsiębiorstwu zwrot części oprocentowania.

2. Normatyw czasowy, o którym mowa w ust. 1, wynika z odrębnych przepisów lub ustala go komisja odbierająca dane zadanie; jeżeli komisja określi normatyw czasowy dłuższy aniżeli 18 miesięcy, wówczas dla celów obliczenia zwrotów oprocentowania przyjmuje się okres 18 miesięcy. Bieg normatywu czasowego, w oparciu o który ustala się należne przedsiębiorstwu zwroty oprocentowania, rozpoczyna się od daty terminu dyrektywnego.

3. Zwrot oprocentowania następuje w wysokości 50% oprocentowania rzeczywiście naliczonego od zadania oddanego do eksploatacji za cały normatywny okres dochodzenia do jego projektowej zdolności produkcyjnej. O ile osiągnięcie projektowej zdolności produkcyjnej przez to zadanie nastąpiło w terminie krótszym niż przewidziany w normatywie czasowym, wówczas za każdy miesiąc skrócenia tego terminu przysługuje przedsiębiorstwu dodatkowo zwrot 25% oprocentowania rzeczywiście naliczonego za dany miesiąc.

4. Decyzję w sprawie zwrotu oprocentowania wydaje, na wniosek przedsiębiorstwa, właściwy organ finansowy. Wniosek ten, sporządzony w dwóch egzemplarzach, powinien być uprzednio zaopiniowany przez jednostkę nadrzędną przedsiębiorstwa i bank finansujący jego działalność eksploatacyjną.

§ 5. 1. Przypadająca za dany miesiąc kwota oprocentowania środków trwałych obciąża w tym samym miesiącu wyniki przedsiębiorstwa (konto 80 „Straty i zyski”). O zwroty oprocentowania zmniejsza się, pod datą wydania decyzji przez organ finansowy, sumę oprocentowania zarachowaną od początku danego roku w ciężar wyników przedsiębiorstwa.

2. Równowartość sumy oprocentowania środków trwałych obciążającej w danym miesiącu wyniki należy odprowadzać — w terminie do dnia 17 następnego miesiąca — za pośrednictwem właściwego organu finansowego na dochód odpowiedniej części rozdziału i tytułu budżetu centralnego § 14 „Oprocentowanie środków trwałych”. Zwroty oprocentowania traktuje się jako nadpłaty, podlegające potrąceniu z bieżących wpłat oprocentowania środków trwałych. Przedsiębiorstwo może zgłosić do organu finansowego wniosek o przekazanie na jego rachunek bankowy równowartości należnego mu zwrotu oprocentowania.

3. Odsetki za zwłokę od nie odprowadzonych w terminie kwot oprocentowania środków trwałych podlegają odprowadzeniu na rachunek wymieniony w ust. 2.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są do składania organowi finansowemu — w terminie do dnia 31 stycznia roku następnego — rocznego rozliczenia z tytułu wpłat do budżetu oprocentowania środków trwałych, sporządzonego na drukach urzędowego nakładu Ministerstwa Finansów.

2. Planowaną na dany rok sumę oprocentowania ustala się przy zastosowaniu właściwej dla przedsiębiorstwa stawki procentowej od wartości środków trwałych na dzień 1 stycznia danego roku (§ 3 ust. 2) z uwzględnieniem kwoty oprocentowania od wartości kosztorysowej zadań, których termin dyrektywny upływa w danym roku. Nie planuje

się zmniejszeń sumy oprocentowania z tytułu zwrotów oprocentowania oraz sprzedaży lub przekazania obiektów majątku trwałego.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1969 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych

objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 4, poz. 38).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Minister Finansów: J. Trendota

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1969 r. (poz. 240).

Lp.	Nazwa ministerstwa i jednostki nadrzędnej nad przedsiębiorstwami przemysłowymi	Stawka oprocentowania środków trwałych w stosunku rocznym
1	2	3
1	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:	
	a) Zjednoczenie Przemysłu Ceramicznego	2,5%
	b) Zjednoczenie Przemysłu Betonów	2,5%
2	Ministerstwo Górnictwa i Energetyki:	
	Zjednoczenie Przemysłu Gazowniczego	2,5%
3	Ministerstwo Komunikacji:	
	a) Zjednoczenie Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego	2,5%
	b) Zjednoczenie Zaplecza Technicznego Motoryzacji	2,5%
4	Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:	
	Zjednoczenie Przemysłu Tartaczno i Wyrobów Drzewnych	2,5%
5	Ministerstwo Przemysłu Chemicznego:	
	Zjednoczenie Kopalnictwa Surowców Chemicznych	2,5%
6	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego:	
	Zjednoczenie Przemysłu Okrętowego	2,5%
7	Ministerstwo Przemysłu Lekkiego:	
	Zjednoczenie Przemysłu Bawełnianego	2,5%
8	Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu:	
	a) Zjednoczenie Przemysłu Paszowego „Bacutil”	2,5%
	b) Zjednoczenie Budowy i Montażu Maszyn Przemysłu Spożywczego „Spomasz”	2,5%
	c) Centrala Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego PZZ (wszystkie podległe przedsiębiorstwa)	2,5%
9	Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej (przedsiębiorstwa podległe, z wyjątkiem przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniu Wytwórni Surowic i Szczepionek)	2,5%

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1969 r. (poz. 240).

Lp.	Przedsiębiorstwa zwolnione od oprocentowania środków trwałych
1	Wszystkie centralne biura konstrukcyjne, centralne laboratoria oraz wyodrębnione zakłady i przedsiębiorstwa doświadczalne niezależnie od podporządkowania organizacyjnego.
2	Przedsiębiorstwa przemysłowe zgrupowane w zjednoczeniach nieprzemysłowych (np. budowlanych i montażowych, handlowych).
3	Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
	a) Zjednoczenie Przemysłu Cementowego,
	b) Zjednoczenie Przemysłu Ceramiki Budowlanej,
	c) Zjednoczenie Przemysłu Kamienia Budowlanego,
	d) Zjednoczenie Przemysłu Wapienno-Gipsowego,
	e) Zjednoczenie Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych.
4	Ministerstwo Finansów — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
5	Ministerstwo Górnictwa i Energetyki:
	a) wszystkie zjednoczenia przemysłu węglowego (kamiennego i brunatnego),

Lp.	Przedsiębiorstwa zwolnione od oprocentowania środków trwałych
	b) Zjednoczenie Budowlano-Montażowe Przemysłu Węglowego, c) Przedsiębiorstwo Materiałów Podsadzkowych Przemysłu Węglowego, d) Centrala Zaopatrzenia Górnictwa i Energetyki.
6	Ministerstwo Gospodarki Komunalnej — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
7	Ministerstwo Handlu Wewnętrznego — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
8	Ministerstwo Komunikacji:
	a) Zakłady Budowy i Naprawy Maszyn Drogowych „Madro”,
	b) Zjednoczenie Kamieniołomów Drogowych,
	c) Zakłady Produkcji i Nasycania Podkładów Kolejowych,
	d) Zakłady Wytwórcze Urządzeń Sygnalizacyjnych,
	e) drukarnie kolejowe.
9	Ministerstwo Kultury i Sztuki — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
10	Ministerstwo Obrony Narodowej — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
11	Ministerstwo Oświaty i Szkolnictwa Wyższego — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
12	Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego:
	a) Zjednoczenie Kopalnictwa Rud Żelaza,
	b) przedsiębiorstwa górnicze i górniczo-hutnicze zgrupowane w Zjednoczeniu Górniczo-Hutniczym Metali Nieżelaznych,
	c) kopalnie i zakłady dolomitu i wapienia zgrupowane w Zjednoczeniu Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych.
13	Ministerstwo Przemysłu Lekkiego:
	a) Zjednoczenie Przemysłu Lniarskiego,
	b) Centralne Biuro Wzornictwa Przemysłu Lekkiego.
14	Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu:
	a) Zjednoczenie Przemysłu Cukrowniczego,
	b) Zjednoczenie Przemysłu Jajczarsko-Drobiarskiego,
	c) Zjednoczenie Przemysłu Owocowo-Warzywnego,
	d) Zjednoczenie Przemysłu Ziemiaczanego.
15	Ministerstwo Rolnictwa — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
16	Ministerstwo Sprawiedliwości — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
17	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
18	Ministerstwo Żeglugi:
	a) Portowe Centralne Warsztaty Mechaniczne,
	b) Zjednoczenie Gospodarki Rybnej,
	c) Zjednoczenie Morskich Stoczní Remontowych,
	d) Zjednoczenie Żeglugi Śródlądowej i Stoczní Rzecznych „Stocznie Rzeczne”.
19	Centralny Urząd Geologii:
	Zakłady Mechaniczne Urządzeń Wiertniczych w Sosnowcu.
20	Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
21	Komitet Drobnej Wytwórczości — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
22	Komitet do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
23	Pełnomocnik Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
24	Polska Akademia Nauk — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
25	Polski Komitet Normalizacyjny — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.
26	Pełnomocnik Rządu do Spraw Elektronicznej Techniki Obliczeniowej — wszystkie podległe przedsiębiorstwa.